

give idelig Anledning til Konflikter, som absolut bør undgaaes. Der var en Ytring i det ærede Medlems Tale, som det er værd at fange. Den slap ud af Munden paa det ærede Medlem som en Mellemsætning under Omtalen af Inventariets Værdi, idet han sagde, da han talte om, at en kongelig Hest var anslaaet til 300 Kr.: men vi maa huske paa, at den Gang vare Hestene jo ikke saa dyre, som de ere nu. Denne Bisætning er det værd at fange. Naar der er Tale om, at vi skulle begrænse Civilistens Beløb, Millioner, af Hensyn til, at Landomraadet er mindre, end da den tidligere Civilliste blev fastsat, har det ærede Medlem netop ved at omtale, at Værdien af Hestene i 1863 stillede sig lavere, selv leveret et Bevis for, at ved at fastholde 1 Million, komme vi i Virkeligheden til en Nedsættelse af det, der ydes Kongen. Yderligere Bemærkning i saa Henseende finder jeg ikke Anledning til at gøre.

Jeg skal saa vende mig til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle), han søgte at rejse Strid om Prinsesseudstyr her paa Forhaand. Han siger, der maa ikke være Strid om den Ting, og saa ønsker det ærede Medlem ved den Holdning, han indtager, at rejse en Generalstrid om dette Spørgsmaal. Han var selv delagtig i den Stilling, Flertallet indtog under de 3 skiftende Ministerier, hvor Forslaget stadig henvistes til Finansudvalget. Nu siger han, at det var en underlig Politik, den, som den ærede Konseilspræsident førte. Ja, det ærede Medlem var jo med i den af ham som underlig karakteriserede Politik i alle dens Faser, og den var ikke mere underlig, end at Socialdemokratiets Ordfører i de Aar udmærket godt forstod den. Vi erindre vist alle, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) stod op og sagde: Hvis den ærede Konseilspræsident ikke var Højres Konseilspræsident, den Konseilspræsident, under hvis Regimente vi ikke føle os trygge for Forfatningsovergreb, hvis han kunde komme her som Garanti for, at Kongegaven til Folket, Grundloven, blev holdt i Hævd, saa kunde det være naturligt for os her at yde det som skyldig Tribut til Kongemagten.... (*Borgbjerg*: Det er et meget frit Citat).... Saaledes udtalte Socialdemokratiets Ordfører sig, saa han forstod meget godt under de Forhold, hvorledes dette Forslag naturlig burde behandles. Det ærede Medlem for Ringsted var med i denne Politik fra først til sidst; nu finder han Anledning til at rejse en Generalstrid om Prinsesseudstyret, skønt hans Ordfører

ved 1ste Behandling advarede mod, at dette Spørgsmaal skulde gøres til Genstand for Strid.

Hvad var det, der blev antydet af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), og som for saa vidt blev gentaget i Dag i Betragtningerne fra det ærede Medlem for Ringsted? Det var, at her skulde være søgt en Ordning, hvorefter disse Spørgsmaal ikke kom til at foreligge isolerede til de givne Tidspunkter. Det maa jo være Tanken deri, det kan ikke være saaledes at forstaa, at vi skulle slaa en Streg over disse Udgifter og sige, det er en Byrde, der naturlig maa paahvile Civillisten. Saaledes kan det ikke være at forstaa, thi det er ingen Ordning. Det vilde være let at komme over den Sag, kunde man blot slaa en Streg derover og skrive et eller andet Sted til Efterretning for alle vedkommende, at vi ville ikke paa Rigsdagen under nogen Form have med Prinsesseudstyr at gøre. Det var ikke den Hensigt, det ærede Medlem for Kalundborg havde, og det er heller ikke, hvad vi hørte fra det ærede Medlem for Ringsted i Dag. Det, som vi have hørt, er, at der skulde være truffet en Ordning, som alle vedkommende kunde være enige om. Jeg beder Dem lægge Mærke til, at der ikke er Tale om at undgaa denne Udgift i Fremtiden, men om at fastslaa en ny Ordning med Hensyn til dette Spørgsmaal. Men naar det ikke er selve Udgiften, men Formen for disse Sagers Afgørelse i Fremtiden, det drejer sig om, har det overordentlig ringe Interesse for det høje Ting at følge de ærede Medlemmer. Hvis de ærede Medlemmer virkelig havde næret et saa levende Ønske om at faa en saadan Ordning, hvorfor have de da ikke stillet Forslag derom? De have ikke givet nogen som helst Andtydning af, hvorledes de have tænkt sig en anden Ordning af disse Forhold end den, der har været gængs i alle de Aar, vi have haft fri Forfatning. Hvis de vare komne med et Forslag, som i sig selv indeholdt en rimelig Løsning, kunde vi jo have talt om det. Det ærede Medlem siger, at den ærede Konseilspræsident er ikke til at forhandle med; men det er ikke hans Sag at stille Forslag til en anden Ordning end den, han finder rimelig. Det er de ærede Medlemmers Sag at stille Forslag, som de finde ønskelige, men saadanne Forslag ere de ikke komne med. Det er de ærede Medlemmers Sag at stille Forslag om en Ordning, hvorefter Staten i Fremtiden kommer til at bære disse Udgifter, men saaledes, at de ikke komme